

ПРАВОВЕ ОБҐРУНТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ МОЛОДІЖНОГО РОЗВИТКУ ТА ЛІДЕРСТВА

Нормативно-правова база згідно з пунктом 1.2 *ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВІДДІЛ
МОЛОДІЖНОГО РОЗВИТКУ ТА ЛІДЕРСТВА*

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ВИЩУ ОСВІТУ»

Офіційне джерело: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>

Розділ VII. Студентське самоврядування

Стаття 40. Студентське самоврядування

Пункт 1. У закладах вищої освіти та їх структурних підрозділах діє студентське самоврядування, яке є невід'ємною частиною громадського самоврядування відповідних закладів. Студентське самоврядування — це право і можливість студентів (курсантів, крім курсантів військових закладів вищої освіти (закладів вищої освіти із специфічними умовами навчання), військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти) вирішувати питання навчання і побуту, захисту прав та інтересів студентів, а також брати участь в управлінні закладом вищої освіти.

Студентське самоврядування об'єднує всіх студентів відповідного закладу вищої освіти. Усі студенти, які навчаються у закладі вищої освіти, мають рівні права та можуть обиратися та бути обраними в робочі, дорадчі, виборні та інші органи студентського самоврядування.

Пункт 6. Органи студентського самоврядування:

- 1) беруть участь в управлінні закладом вищої освіти у порядку, встановленому цим Законом та статутом закладу вищої освіти;
- 2) обирають представників з числа студентів до складу вченої ради закладу вищої освіти, вчених рад факультетів (навчально-наукових інститутів) закладу вищої освіти;
- 5) проводять організаційні, просвітницькі, наукові, культурно-масові, спортивні, оздоровчі та інші заходи;
- 6) сприяють працевлаштуванню випускників та залученню студентів до вторинної зайнятості у вільний від навчання час;
- 7) приймають акти, що регулюють їх організацію та діяльність;
- 8) беруть участь у вирішенні питань забезпечення належних побутових умов проживання студентів у гуртожитках та організації харчування студентів.

Розділ V. Управління закладом вищої освіти

Стаття 32. Структурні підрозділи закладу вищої освіти

Пункт 1. Структурні підрозділи закладу вищої освіти створюються відповідно до законодавства та статуту закладу вищої освіти.

Пункт 3. Заклад вищої освіти має право створювати інші структурні підрозділи (навчальні, наукові, науково-дослідні, виробничі, культурно-освітні, спортивно-оздоровчі, адміністративно-господарські тощо), діяльність яких спрямована на забезпечення виконання статутних завдань закладу.

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ОСВІТУ»

Офіційне джерело: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>

Розділ I. Загальні положення

Стаття 6. Засади державної політики у сфері освіти та принципи освітньої діяльності

Пункт 1. Державна політика у сфері освіти та освітня діяльність ґрунтуються на принципах:

- людиноцентризму, верховенства права, поваги до прав і свобод людини та громадянина;
- формування патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання та традицій;
- виховання культури здорового способу життя, екологічної культури та дбайливого ставлення до довкілля;
- розвитку лідерських якостей, критичного мислення, креативності та здатності вчитися впродовж життя.

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ОСНОВНІ ЗАСАДИ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ»

Офіційне джерело: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20>

Розділ I. Загальні положення

Стаття 3. Мета, завдання та принципи молодіжної політики

Пункт 1. Метою молодіжної політики є створення умов для самореалізації та розвитку потенціалу молоді в Україні, підвищення рівня її самостійності та конкурентоспроможності, забезпечення активної участі молоді в суспільному житті.

Пункт 2. Основними завданнями молодіжної політики є:

- 1) створення умов для залучення молоді до громадського, політичного, соціально-економічного, культурного життя суспільства, популяризація ролі та важливості участі молоді у процесі ухвалення рішень;
- 2) підтримка молоді в реалізації її соціально-економічного потенціалу, у тому числі для вирішення житлових питань, питань професійного розвитку, працевлаштування, задоволення освітніх, медичних, культурних та інших потреб;
- 3) формування громадянської, національної та культурної ідентичності української молоді;

- 4) сприяння інституційному розвитку молодіжних та дитячих громадських об'єднань, молодіжних центрів, посилення їхньої ролі у процесі соціалізації молоді;
- 5) розвиток молодіжної інфраструктури;
- 6) розвиток національного та міжнародного молодіжного співробітництва.

Пункт 3. Держава у визначеному законом порядку сприяє створенню умов для:

- 1) забезпечення соціальних гарантій, створення механізмів соціалізації та інтеграції молоді в суспільні процеси, соціального захисту та підтримки молодих осіб;
- 2) залучення молоді до участі у громадському житті, до прийняття рішень на всіх етапах формування та реалізації молодіжної політики;
- 3) здобуття молоддю компетентностей, необхідних для особистісного і професійного розвитку, забезпечення громадянської освіти молоді;
- 4) інституційного розвитку молодіжних та дитячих громадських об'єднань, молодіжних центрів;
- 5) діяльності суб'єктів молодіжної роботи;
- 6) формування, оптимізації та розвитку молодіжної інфраструктури, доступної для молоді;
- 7) налагодження національного та міжнародного молодіжного співробітництва, у тому числі програм мобільності та міжнародних молодіжних обмінів, проектів співпраці та стратегічного партнерства щодо поширення успішних практик молодіжної роботи, зміцнення зв'язків з молодими закордонними українцями;
- 8) розроблення, впровадження та розвитку освітніх програм для молодіжних працівників, членів молодіжних та дитячих громадських об'єднань;
- 9) запровадження нових форм, методів та інструментів молодіжної роботи, у тому числі щодо розвитку освітніх, інформаційних та інших електронних молодіжних ресурсів, систем дистанційного надання послуг для молоді;
- 10) інтеграції молоді з тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб до українського соціокультурного простору;
- 11) координації зусиль та забезпечення взаємодії між органами державної влади, органами місцевого самоврядування та суб'єктами молодіжної роботи.

Пункт 4. Пріоритети молодіжної політики визначаються Національною молодіжною стратегією.

Стаття 4. Принципи молодіжної політики

Пункт 1: Молодіжна політика в Україні базується на таких засадах та принципах:

- 1) рівності прав дітей та молоді - недопущення надання привілеїв чи встановлення обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших

переконань, статі, віку, мови, етнічного чи соціального походження, сімейного чи майнового стану, місця проживання або іншими ознаками;

2) участі молоді - створення механізмів та гарантій залучення молоді до безпосередньої участі у формуванні та реалізації молодіжної політики, повага до поглядів та переконань молоді;

3) обґрунтованості - всі рішення з питань молодіжної політики формуються відповідно до потреб і прагнень української молоді, що визначаються за результатами соціологічних опитувань, статистичної інформації, наукових досліджень з урахуванням національного та міжнародного досвіду;

4) міжвідомчої та міжсекторальної взаємодії - залучення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, суб'єктів молодіжної роботи, будь-яких інших заінтересованих сторін до формування та реалізації молодіжної політики.

Розділ V. МОЛОДІЖНА РОБОТА

Стаття 13. Зміст та суб'єкти молодіжної роботи

Пункт 1: Молодіжна робота орієнтується на потреби молоді, спрямована на набуття молодими особами необхідних компетентностей з урахуванням соціально-економічних умов.

Молодіжна робота здійснюється на принципах добровільної участі молоді, доступності, орієнтації молодих осіб на інтелектуальний, фізичний, духовний розвиток та забезпечення добробуту.

Пункт 2: До основних завдань молодіжної роботи належать:

- 1) розвиток і задоволення різноманітних потреб та інтересів дітей та молоді, сприяння їх особистісному розвитку та самореалізації;
- 2) формування у дітей та молоді загальнолюдських, загальнокультурних і загальнонаціональних цінностей, навчально-пізнавальних, громадянських, соціальних, комунікативних, підприємницьких та інших компетентностей;
- 3) розвиток волонтерства, вуличних культур, неформальних молодіжних об'єднань, програм національних та міжнародних обмінів, молодіжного туризму;
- 4) впровадження програм професійної орієнтації, популяризації та утвердження здорового і безпечного способу життя, культури здоров'я;
- 5) організація змістовного дозвілля, культурного, емоційного розвитку особистості;
- 6) забезпечення партнерської підтримки дітей та молоді, які проживають на тимчасово окупованій території України, та внутрішньо переміщених осіб;
- 7) впровадження інклюзивного підходу та забезпечення рівного доступу кожної молодої особи до якісних послуг та можливостей молодіжної роботи.

Пункт 3: Молодіжна робота здійснюється різними формами, методами залежно від потреб молоді та можливостей суб'єктів молодіжної роботи, які її здійснюють.

Пункт 4: Суб'єктами молодіжної роботи є:

- 1) фізичні особи, які є: молодими особами; молодіжними працівниками; радниками з питань молоді; представниками (членами, учасниками) суб'єктів молодіжної роботи, визначених пунктом 2 цієї частини;
- 2) представницькі та самоврядні об'єднання молоді, що не мають статусу юридичної особи: органи (організації) учнівського та студентського самоврядування; молодіжні ради; неформальні молодіжні об'єднання;
- 3) молодіжні та дитячі громадські об'єднання, фізичні особи - підприємці та юридичні особи, що здійснюють молодіжну роботу;
- 4) уповноважені органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Стаття 14. Молодіжні працівники

Пункт 1: Молодіжна робота здійснюється молодіжними працівниками, молодіжними та дитячими громадськими об'єднаннями, іншими суб'єктами молодіжної роботи.

Пункт 2: Метою діяльності молодіжних працівників є реалізація молодіжної політики, організація молодіжної роботи та створення умов для всебічної самореалізації молоді в різних сферах суспільного життя, розкриття її потенціалу, захист інтересів та прав молоді.

Пункт 3: Органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади можуть створювати робочі місця для молодіжних працівників, у тому числі укладати з ними трудові договори/контракти для залучення їх до здійснення молодіжної роботи на підприємствах, в установах та організаціях комунальної форми власності.

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ОСНОВНІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАТВЕРДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ»

Офіційне джерело: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2834-20>

Розділ II. Складові державної політики та національно-патріотичне виховання

Стаття 7. Складові державної політики у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності.

Пункт 1. Державна політика у сфері утвердження української національної та громадянської ідентичності включає такі складові:

- 1) національно-патріотичне виховання — діяльність, спрямована на формування у громадян, насамперед дітей та молоді, патріотичної свідомості, готовності до виконання громадянського та конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, незалежності та територіальної цілісності України;

2) громадянське виховання — діяльність, спрямована на формування громадянської культури, активної громадянської позиції, лідерських якостей та здатності до самоорганізації.

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ДЕРЖАВНОЇ»

Офіційне джерело: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19>

Розділ V. Застосування української мови у сферах суспільного життя

Стаття 21. Державна мова у сфері освіти

Пункт 1. Мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова.

Пункт 3. Заклади вищої освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови, а також здійснюють виховну, культурно-масову, просвітницьку та організаційну роботу серед здобувачів вищої освіти виключно державною мовою.